

Program:

Georg Friedrich Händel (1685–1759):

Ouvertura | ze *Suity D Dur pro trubku a varhany*

Max Reger (1873–1916):

Prelude | ze *Suity d moll, op. 131 pro violoncello*

Georg Friedrich Händel (1685–1759):

Marche | ze *Suity D Dur pro trubku a varhany*

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Preludium a fuga D Dur | *BWV 532 pro varhany*

František Xaver Thuri (1939–2019)

Árie | z *Kantáty ke Sv. Janu Nepomuckému, pro trubku, violoncello a varhany*

František Xaver Thuri (1939–2019)

Hommage a Michael | *pro violoncello a varhany*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Laudate Dominum | *pro trubku, violoncello a varhany*

Max Bruch (1838–1920)

Kol Nidrei | *pro violoncello a varhany*

Louis Vierne (1870–1937)

Final | ze *Symfonie č. 2 e moll, op. 20*

Ástor Piazzolla (1921–1992):

Ave Maria

Georg Friedrich Händel (1685–1759) se narodil v německém městě Halle ve stejném roce jako Johann Sebastian Bach. Od roku 1712 žil v Londýně a získal dokonce britské občanství. Händelova pověst v Anglii se zakládala především na věhlasu jeho italských oper a později i oratorií psaných na anglické texty. Oper složil přes čtyřicet a třicítku oratorií. Dvě části *Suity D dur*, které dnes uslyšíme, pochází původně z Händelovy tzv. *Vodní hudby*, což je sbírka orchestrálních vět, které skladatel složil na žádost krále Jiřího I. pro příležitost jeho výletu lodí na řece Temži v roce 1717.

Preludium a fuga D dur je slavné, hudebně i technicky brilantní varhanní dílo **Johanna Sebastiana Bacha** (1685–1750). Skladba vznikla pravděpodobně v roce 1710 ve Výmaru, kde získal mladý Bach angažmá u vládnoucího vévody Wilhelma Ernsta na místo varhaníka a člena dvorního orchestru. Vévoda Bacha velmi povzbuzoval v komponování varhanních děl, a tak i proto vznikla ve výmarském období řada jeho největších a nejnámějších varhanních děl, včetně například Preludia a fugy E dur (BWV 566).

Preludium a fuga D dur dokumentuje Bachovu mimořádnou schopnost kombinovat formální a kompoziční vlivy různých slohů – severoněmeckou varhanickou školu, francouzskou hudbu a éru Corelliho v Itálii a vytvořit z nich nové svěbytné dílo. Preludium je složeno ze tří částí a začíná stoupající stupnicí D dur v pedále. Osmitaktové téma fugy je tvořeno sledem živých šestnáctinových figur s překvapivou pauzou v druhém taktu.

František Xaver Thuri (1939–2019) český hudební skladatel, cembalista, varhaník, hobojista, hudební vědec a pedagog byl přezdíván '*posledním žijícím barokním skladatelem*', neboť komponoval hlavně ve stylu hudby 17. a 18. století. To platí i o *Kantátě ke sv. Janu Nepomuckému*, ze které uslyšíme árii v úpravě pro trubku, violoncello a varhany. Druhá Thuriho dnešní skladba *Hommage a Michael* vznikla jako dárek pro fagotistu Michala Verneru, bratrance dnešních účinkujících Jana a Pavla. V úpravě pro violoncello zaznívá jako vzpomínka na něj (zemřel před dvěma lety).

Vesperae solennes de confore / Slavnostní nešpory pro svátek svatých zpovědníků je duchovní sborová skladba, kterou napsal **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) v roce 1780 pro liturgické použití v Salcburské katedrále. Má celkem šest částí, z nichž dnes uslyšíme pátou část *Laudate dominum*, velmi známé a často samostatně prováděné sopránové sólo, dnes ovšem nahrazené hlasem trubky.

Max Bruch (1838–1920) byl německý hudební skladatel a dirigent, jehož hudba pokračuje v německém stylu hudebního romantismu a vyznačuje se tradiční strukturou hudebních forem. Byl činný jako učitel hudby, skladatel a dirigent v mnoha německých městech. V době vrcholu své slávy byl po tři sezóny dirigentem Liverpool Philharmonic Society v Anglii. Od roku 1890 do konce své hudební činnosti vyučoval kompozici na berlínské konzervatoři. *Kol Nidrei* pro violoncello a orchestr je vedle *Houslového koncertu č. 1* nejčastěji uváděné skladatelovo dílo. Bruch dokončil dílo v Liverpoolu v roce 1880 a věnoval ho Robertu Hausmannovi, který ho i premiéroval. Jedná se o mimořádně hluboké a zvukomalebně krásné variace na téma židovské modlitby.

Louis Vierne (1870–1937) byl slavný francouzský skladatel a varhaník, proslulý jako hlavní varhaník v chrámu Notre Dame v Paříži. Na své Druhé symfonii op. 20 začal Vierne

pracovat během pobytu v letovisku Cayeux-sur-Mer v Pikardii (severní Francie) v létě 1901. Dílo bylo dokončeno v roce 1903 a téhož roku vydáno nakladatelstvím Pêrégally et Parvy fils v Paříži. Druhá symfonie je první z Viernových cyklických symfonií. Dvě témata, na kterých je celé dílo založeno, jsou prezentována v první větě *Allegro*. Závěrečná věta *Final*, kterou dnes uslyšíme, začíná krátkým Maestoso úvodem, po němž přichází pozměněné téma z první věty v různých virtuozních obměnách. Věta triumfálně končí reminiscencemi na první téma ve staccatových akordech pravé ruky.

Jan Verner – trubka

Narozen 1964 v Praze, trubku studoval na pražské konzervatoři ve třídě prof. Josefa Svejkovského. V roce 1984 se stal vítězem Soutěže konzervatoří v Teplicích. Koncertuje v řadě zemí Evropy (Španělsko, Itálie, Německo, Francie) a také se představil v Japonsku. V současné době působí jako koncertní mistr Hudby Hradní Stráže, kde reprezentuje při slavnostních akcích prezidenta republiky. Natáčí pro český rozhlas a televizi, je členem souboru Verner Collegium, nejčastěji vystupuje s varhaníkem Vladimírem Roubalem. Podílí se na slavnostních bohoslužbách v chrámu Nanebevzetí P. Marie na Strahově a v katedrále sv. Víta.

Pavel Verner – violoncello

Narozen 1963 v Praze. Pochází z rozvětvené hudební rodiny. Studoval na Pražské konzervatoři ve třídě prof. Pravoslava Sádla a na Akademii múzických umění u prof. Saši Večtomova a Stanislava Apolína. Byl koncertním mistrem orchestru Státní opery a členem České filharmonie. Od r. 1993 je členem kvarteta Apollon, které získalo četná ocenění a dodnes koncertuje v Čechách, po Evropě nebo v Japonsku. Od r. 1998 je sbormistrem Svatotomášského sboru v Praze 1. Od r. 2002 je zástupcem koncertního mistra orchestru Národního divadla. Od r. 2007 vyučuje na Pražské konzervatoři, hru na violoncello, orchestrální party a komorní hru. Vystupuje též jako sólista např. s klavíristkou a cembalistkou B. Kürstenovou, nebo také s varhaníky L. Sítkovou, I. Chřibkovou, M. Trefnou, A. Brčákem, J. Kalfusem a V. Roubalem.

Linda Sítková – varhany

www.lindasitkova.cz

Česká varhanice, patří ke špičce současných českých varhanních interpretů. Pochází z Rožnova pod Radhoštěm. Varhany studovala na Pražské konzervatoři a AMU ve třídě prof. Jana Hory a na prestižní Hochschule für Musik und Darstellende Kunst ve Stuttgartu u prof. Jona Laukvika. Je úspěšnou laureátkou mnoha domácích i zahraničních soutěží. Mimo jiné získala v roce 2009 na Mezinárodní varhanní soutěži v St. Albans jako jediný český účastník v historii soutěže titul laureáta za 2. cenu v interpretaci. V současné době pravidelně koncertuje u nás i v zahraničí, je varhanicí v kostele sv. Jana Nepomuckého na Skalce a věnuje se pedagogické činnosti.

Pořádá Bach-Collegium Praha, z.s. Projekt je realizován s finanční podporou MČ Praha 2.

1. koncert

neděle 17. května 2026 v 18:00

účinkují:

Jan Verner – trubka

Pavel Verner – violoncello

Linda Sítková – varhany